

IMMANUEL SKAL HAVA EITT GOTT LÍV

– TÚ ÍMYNDAR TÆR ALTÍÐ, AT TÚ **FÆRT** EITT **PERFEKT** BARN. HÓAST **IMMANUEL** IKKI ER SUM **FLEST** ONNUR **BÖRN**, ER HANN EITT **PERFEKT** BARN Í **MÍNARI** VERÐ. **SOLEIÐIS** SIGUR 21 ÁRA GAMLA **HELENA JØRMUNDSSON** UM SONIN **IMMANUEL**, IÐ HEVUR **DOWNS** SYNDROM

DOWNS SYNDROM

Rannvá G. Fossaberg
rannva@sosialurin.fo

Í juni mánaði í ár finga Helena Jørmundsson og Rasmus Johannesen ein son. Tíðina, Helena gekk við soninum, hevði hon havt tað gott og hevði ein vanligan gerandisdag við skúla og arbeiði.

– Alt gekk væl, og eg merkti ongan tíð, at nakað var, sum tað ikki átti at vera, sigur Helena Jørmundsson, ið er ættað úr Fuglafirði og býr á Kambsdali.

Alt vísti seg tó ikki at vera heilt sum vanligt, tí tá sonurin Immanuel bleiv føddur, vísti tað seg, at hann hevði Downs Syndrom. Ein kromosomfeilur, sum ger, at hann ikki mennist eins og onnur børn.

– Eg og Rasmus hugsa nógv um hansara framtíð, og hvussu hann fer at klára seg, sum árin ganga. Men í lötuni kann eg ikki gera annað enn at vera ein góð mamma og hjálpa og stimbra hann sum frægast, sigur Helena Jørmundsson.

Átti ov tíðliga

Tá Helena var komin í sjeypda mánað, hevði hon tað framvegis gott og fór sum

vanligt til próvtøkurnar hetta summarið á Handilsskúlanum á Kambsdali.

– Rektorin spurdi meg, um eg kendi meg føra fyri at fara til allar próvtøkurnar. Eg hevði tað fínt, so eg ivaðist onga løtu í, at tað fór eg at klára, tí enn vóru eisini tveir mánaðir eftir, til eg var sett at eiga, greiðir Helena frá.

Mikudagin 30. Mai fór Helena til skrivliga próvtøku á skúlanum og

gjørdist pínar nakað ógvusligari, og Helena fór at bløða.

– Tá merkti eg, at okkurt var galið, og vit valdu at fara á Landssjúkrahúsið alt fyri eitt. Í bilinum suður merkti eg, at eg hevði verkir, sigur Helena.

Á Landssjúkrahúsinum royndu tey at steðga verkjunum, men tað riggaði bert í háltannað samdøgur.

– Tey tóku meg av droppinum, ið skuldi steðga mæ, og tað gingi ikki

gjørd, beint eftir at hann var føddur, fekk hann toppkarakter, minnst Helena.

Men eftir eini løtu byrjaði lítli drongurin at blána.

– Lunguni vóru ikki fullment, og tískil bleiv hann lagdur í kuvøsu og fekk cpap, sum skuldi hjálpa honum við andadráttinum, sigur Helena. Pápi Immanuel, Rasmus, var allatíðina saman við Helenu og nýfødða soninum á sjúkrahúsinum.

Longu fyrstu ferð, Helena helt í Immanuel, helt hon seg síggja, at hann hevði trekk, sum nýfðingar við Downs Syndromi hava. Ein tanki hon tó skjótt kveistraði burtur.

– Eg havi ofta fyrr hildið, at onkrir nýfðingar hava havt andlitstekin, sum børn við Downs hava, uttan at tey hava havt tað. Tí hugsaði eg, at tað nokk bara var eg, sum sá tað, fortelur Helena.

Seinni um kvøldið, beint áðrenn vitjanartíð var, kom læknin inn á stovuna, har Helena og Rasmus vóru. Helena minnst væl, hvussu tey finga boðini, um at nýfðdi sonurin hevði Downs Syndrom.

– Læknin kom inn og segði fyrst, at ofta var okkurt galið, tá børn verða fødd ov tíðliga. Hann greiddi okkum frá, at Immanuel hevði trupulleikar við tarmunum, og tí máttu vit til Danmarkar

– EG MINNST VÆL, AT EG HEVÐI RÆTTILIGA ILT Í LENDUNUM, OG TÍ LAT EG VERA VIÐ AT DUSTSÚGVA STÓRU GÓLVINI Á ARBEIÐSPLÁSSINUM. EG HUGSAÐI IKKI STÓRVEGIS UM HESA PÍNUNA, MEN HELT BARA, AT EG IVALEYST VAR TROYTT OG TRONGDI TIL AT HVÍLA MEG

aftaná fór hon til arbeiðis í venjingarmiðstöðini, har hon stóð í móttøkuni og fekst eisini við nakað av reinerð.

– Eg minnst væl, at eg hevði rættiliga ilt í lendunum, og tí lat eg vera við at dustsúgva stóru gólvini á arbeiðsplássinum. Eg hugsaði ikki stórvegis um hesa pínuna, men helt bara, at eg ivaleyst var troytt og trongdi til at hvíla meg, sigur Helena.

Seinni um kvøldið, tá hon og mamma hennara sótu í stovuni og seymaðu,

meira enn 2 tímar, og so hevði eg átt, sigur Helena og leggur afturat:

– Læknarnir søgdu, at eg allarhelst hevði gingið við verkjum tað mesta av degnum, tá eg hevði havt ilt í lendunum.

Fekk sjokkerandi boð

Lítli drongurin, sum Helena føddi, vigaði bara 1600 gram, av tí at hann var føddur tveir mánaðir ov tíðliga.

– Tá tann fyrsta kanningin bleiv